

Po zapoznaniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną, zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest ona przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie ona niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 11 lipca 2000 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*
L.S.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

265

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 29 listopada 2000 r.

w sprawie mocy obowiązującej Konwencji o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych, sporządzonej w Paryżu dnia 17 grudnia 1997 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 22 stycznia 2000 r. o ratyfikacji Konwencji o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych, sporządzonej w Paryżu dnia 17 grudnia 1997 r., Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikował dnia 11 lipca 2000 r. wyżej wymienioną konwencję. Zgodnie z artykułem 14 konwencji dokument ratyfikacyjny złożono Sekretarzowi Generalnemu OECD, jako depozytariuszowi, dnia 8 września 2000 r.

Zgodnie z artykułem 15 konwencja weszła w życie dnia 15 lutego 2000 r., a w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 7 listopada 2000 r.

Informuje się również, że zgodnie z artykułem 11 konwencji Rzeczpospolita Polska wyznaczyła Ministerstwo Sprawiedliwości jako organ właściwy w zakresie dotyczącym konsultacji mających na celu określenie jurysdykcji (artykuł 4 ustęp 3), ekstradycji (artykuł 10) oraz pomocy wzajemnej w sprawach karnych i cywilnych (artykuł 9).

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Następujące państwa stały się Stronami konwencji w niżej podanych datach:

Australia	18 października 1999 r.
Austria	20 maja 1999 r.
Belgia	27 lipca 1999 r.
Brazylia	24 sierpnia 2000 r.
Bułgaria	22 grudnia 1998 r.

Dania	5 września 2000 r.
Finlandia	10 grudnia 1998 r.
Francja	31 lipca 2000 r.
Grecja	5 lutego 1999 r.
Hiszpania	14 stycznia 2000 r.
Islandia	17 sierpnia 1998 r.
Japonia	13 października 1998 r.
Kanada	17 grudnia 1998 r.
Korea	4 stycznia 1999 r.
Meksyk	27 maja 1999 r.
Niemcy	10 listopada 1998 r.
Norwegia	18 grudnia 1998 r.
Republika Czeska	21 stycznia 2000 r.
Słowacja	24 września 1999 r.
Stany Zjednoczone	8 grudnia 1998 r.
Szwajcaria	31 maja 2000 r.
Szwecja	8 czerwca 1999 r.
Turcja	26 lipca 2000 r.
Węgry	4 grudnia 1998 r.
Wielka Brytania	14 grudnia 1998 r.

2. Przy składaniu dokumentów ratyfikacyjnych następujące państwa złożyły podane niżej oświadczenia:

BRAZYLIA

„Co się tyczy artykułu 9 ustęp 3 konwencji, tajemnica bankowa nie może stanowić podstawy odmowy

wzajemnej pomocy prawnej, ale wspomniany przepis nie wyklucza odmowy zapewnienia takiej pomocy na podstawie innych stosownych przepisów brazylijskiego porządku prawnego oraz ich wykładni dokonywanej przez sądy.”

Federative Republic of Brazil

“In accordance with the provisions of Article 9 paragraph 3 of the Convention, mutual legal assistance may not be refused on the ground of bank secrecy, but that the aforementioned provision may not preclude the refusal to grant mutual legal assistance in pursuance of other applicable legal norms, within the framework of the Brazilian legal system, and the interpretation thereof set down by the courts.” — unofficial translation.

DANIA

„Konwencja nie będzie stosowana w odniesieniu do Wysp Owczych i Grenlandii”.

Kingdom of Denmark

“The Convention does not apply to The Faroe Islands and Greenland.”

FRANCJA

„Składanie i przyjmowanie wniosków w związku z artykułem 4 ustęp 3 dotyczącym konsultacji, artykułem 9 dotyczącym wzajemnej pomocy prawnej oraz artykułem 10 dotyczącym ekstradycji dokonywane będzie przez Francję kanałem dyplomatycznym, nie naruszając innych ustaleń pomiędzy stronami.”

France

“With respect to the consultation provided for in Article 4.3, of the mutual legal assistance provided for in article 9 and of the extradition provided for in article 10, the dispatch and receipt of the requests will be done by France through the diplomatic channel, without prejudice to other arrangements between the parties.”

KANADA

„Jak wskazano podczas negocjacji, Kanada akceptuje sformułowanie artykułu 5 niniejszej konwencji, w przekonaniu, że zobowiązanie zawarte w tym artykule polega na zapewnieniu, by na prowadzenie dochodzenia i ściganie przekupstwa zagranicznego funkcjonariusza publicznego nie miały wpływu czynniki takie, jak: narodowy interes gospodarczy, potencjalne skutki w relacjach z innym państwem lub tożsamość osób fizycznych lub prawnych, których sprawa dotyczy.”

Canada

“As noted during the negotiation, in accepting the language of Article 5 of this Convention as written, Canada does

so on the clear understanding that the obligation contained in this article is to ensure that investigation and prosecution of the bribery of foreign public official is not influenced by improper considerations of national economic interest, the potential effect on relations with another state, or the identity of the natural or legal entities involved.”

SZWAJCARIA

„Przy tej okazji Rada Federalna pragnie oświadczyć, że obowiązujące prawo szwajcarskie nie zezwala na stosowanie sankcji karnych wobec osób prawnych, tak jak przewidują to artykuły 2 i 3 Konwencji.

W trakcie prac nad zmianą Szwajcarskiego Kodeksu Karnego Rada Federalna przedłożyła Parlamentowi propozycję, zatwierdzoną już przez pierwszą Izbę, która uzupełni prawo szwajcarskie, otwierając drogę do optymalnego stosowania wskazanych postanowień Konwencji.”

Switzerland

“On the occasion, the Federal Council wishes to specify that Swiss legislation, as it stands at present, does not allow application of the criminal sanctions against legal persons as provided under Articles 2 and 3 of the Convention.

In the framework of the revision of the Swiss Penal Code, the Federal Council has submitted to Parliament a proposal, already approved by the first Chamber, which would supplement Swiss legislation and open the way for an optimum application of the said provisions of the Convention.”

STANY ZJEDNOCZONE

„EKSTRADYCJA — Dla Stanów Zjednoczonych niniejsza Konwencja nie stanowi podstawy prawnej ekstradycji do jakiegokolwiek państwa, jeśli w stosunkach między tym państwem a Stanami Zjednoczonymi nie obowiązuje dwustronna umowa w sprawie ekstradycji. W przypadku gdy umowa taka obowiązuje, będzie ona stanowiła podstawę prawną ekstradycji w odniesieniu do przestępstw objętych zakresem Konwencji.”

United States

“EXTRADITION — The United States shall not consider this Convention as the legal basis for extradition to any country with which the United States has no bilateral extradition treaty in force. In such cases where the United States does have a bilateral extradition treaty in force, that treaty shall serve as the legal basis for extradition for offenses covered under this Convention.”

Minister Spraw Zagranicznych: *W. Bartoszewski*